

есента: неплодната земя кръяше; тамъ са виждахъ само нѣколко голи шубръчки и нѣколко гибелны кипарисы. На далечъ даже, въредъ наоколо, Церера отказваше на земеделцитѣ златнитѣ си жетвы; Бахусъ напразно обѣщаваше на тѣзи земя сладкитѣ си плодове; на мѣсто да оздрѣхтъ тѣ изежхвать. Найядитѣ прискърбны не проливахъ чиста вода; тѣхнитѣ влагы бѣхъ сѣкога горчивы и мжтны. Птицитѣ не пѣяхъ никѣга въ тѣзи земя испълнена отъ тръне и будилы, и не намѣрвахъ тамъ никоя сѣнка за да са оттеглихтъ подъ нея; тѣ отивахъ да въспѣватъ любовта си подъ едно попрѣятно небе: тамъ не са чуваше освѣтъ грацаньето на вранитѣ и печалнитѣ гласъ на бухала. Трѣвата даже е тамъ горчива, и стадата които я пасяхъ не осѣщахъ никакъ сладостната онъзи радостъ която ги кара да подскачатъ. Бикътъ бѣгаше отъ кравата; и пастьорътъ, изнемоцѣлъ забравяше свирката си и кавала си.

Отъ тѣзи пещера излѣзваше, отъ време на време, единъ гжеть и черъ дымъ, който правѣше единъ видъ ноцъ по ерѣдъ день. Ближнитѣ народы удвоявахъ тогасъ жертвитѣ си за да умилостивихтъ адекитѣ божества; но често челоуѣцитѣ въ цвѣта на възраста си и въ найкрѣхката си младостъ, бѣхъ единичкитѣ жертвы които тѣзи жестоки божества намѣрвахъ удоволствие да си принасятъ, чрезъ една гибелна зараза.

Тукъ Телѣмахъ рѣши да търси пѣтя на мрачното жилище Плутоново. Минерва, която бдѣше непрестанно връху него, и която го покрываше съ щита си, бѣше предрасположила Плутона къмъ него. Юпитеръ даже, по молбата на Минерва, бѣше заповѣдалъ на Меркурія, който слѣзва сѣкий день въ адъ за да предава на Харона едно количество умрѣлы, да каже на царя на сѣнкитѣ за да остави Одисеева сынъ да влѣзе въ царството му.

Телѣмахъ са измѣква отъ стана презъ ноцъ, той върви по мѣсечината и призовава помощта на могущественното туй божество, което въ небето са предтавя подъ вида на блистателната звѣздъ на ноцта, на земята е чистата Діана и въ Андъ страшната Еката. Туй божество послуша благосклонно неговитѣ желанія, защото сърцето му бѣше чисто, и защото бѣше во-